

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Illés Attila József ügyvéd /Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda, 1139 Budapest, Váci út 91./ által képviselt felperesnek a dr. Láng Péter jogi előadó által képviselt Nezeti Hírközlési Hatóság Tanácsa /1015 Budapest, Ostrom u. 23-25./ alperes ellen hírközlés ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. február 19. napján kelt 7.K.32.007/2008/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 7.K.32.007/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala - mint elsőfokú hatóság - 2008. január 28-án kelt HL-7197/1/2008. számú határozatával az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény /a továbbiakban: Ekertv./ 14. § /2/ bekezdése megsértése miatt 100.000 Ft bírsággal sújtotta a felperest.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes FK-7197-6/2008. számon hozott, 2008. március 26-án kelt határozatával az elsőfokú hatóság határozatát - a fellebbezés elutasítása mellett - helybenhagyta, megállapítva, hogy a felperes az említett törvényi rendelkezést megsértette; az eljárás során annak ellenére nem tett nyilatkozatot, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítést átvette, tehát az ellene megindított piac-felügyeleti eljárásról tudomással bírt.

Az alperesi határozat ellen a felperes által benyújtott keresetet a bíróság alaptalannak találta, és elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes megsértette az Ekertv. 14. § /2/ bekezdését, mely azt írja elő, hogy elektronikus levelezés, vagy azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszköz útján kizárólag az igénybe vevő egyértelmű, és előzetes hozzájárulásával küldhető elektronikus hirdetés.

A bíróság megállapította azt is, hogy az alperes nem sértette meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ tényállás tisztázására vonatkozó 50. § /6/ bekezdését.

A bíróság szerint az alperes a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján ellentmondásmentesen határozta meg, az irányadó körülményeket kellően feltárta.

Az alperes által kiküldött hiánypótlásnak a felperes nem tett eleget, melyből az alperes okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes nem rendelkezett a címzettek előzetes hozzájárulásával.

A bíróság jogerős ítéletével szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését, és helyette új, a jogszabályoknak megfelelő, határozat hozatalát; másodlagosan - a hatályon kívül helyezés mellett - az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ket. 50. § /1/, /4/ és /6/ bekezdéseit sértette meg.

A jogszabálysértés - a felperes szerint - abban nyilvánult meg, hogy a bíróság olyan alperesi határozattal szemben utasította el keresetét, mely a tényállás tisztázására vonatkozó alapvető szabályokat nem tartotta be; így nem tisztázta, hogy a felperes számítógépeiről küldtek-e egyáltalán kéretlen elektronikus üzeneteket, nem vizsgálta a küldő számítógép ún. IP címét, és alaptalanul állapította meg a bíróság azt, hogy az alperesi határozat helyesen rögzíti, hogy a felperes küldött kéretlen elektronikus leveleket.

A felperes előadta még, hogy semmilyen nyilvántartással nem rendelkezik, így az erre vonatkozó alperesi felhívásnak sem tudott a per során eleget tenni.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett.

A felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával a Legfelsőbb Bíróság tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet meghozatala során a Fővárosi Bíróság a Ket. említett rendelkezéseit nem sértette meg.

A tényállás tisztázására vonatkozó szabályok szerint "a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le." [Ket. 50. § (1) bekezdés].

"A hatósági eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték." [Ket. 50. § (4) bekezdés]

"A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást." [Ket. 50. § (6) bekezdés]

A hatósági határozat meghozatala során a jelen per alapját képező ügyben az Ekertv. 14. § /2/, illetve /9/ bekezdésében foglaltakat, az ott rögzített releváns tényeket kellett a hatóságnak vizsgálnia.

E rendelkezések értelmében az elektronikus levelezés, vagy azzal egyenértékű kommunikációs eszköz útján kizárólag az igénybe vevő egyértelmű előzetes hozzájárulásával küldhető elektronikus hirdetés. Hozzájáruló nyilatkozat - a törvény szerint - bármely olyan módon tehető, mely lehetővé teszi a hozzájáruló nyilatkozatot tevő személy azonosítását, valamint a hozzájárulás önkéntes, és a megfelelő tájékoztatás birtokában történő kifejezését.

A /9/ bekezdés szerint, ha az elektronikus hirdető az igénybe vevő kapcsolattartásra szolgáló elektronikus levelezési címéhez egy áru, vagy szolgáltatás értékesítése során jogszerűen jut hozzá, ezeket az adatokat saját hasonló áruinak, vagy szolgáltatásainak hirdetésére felhasználhatja. A hirdető ez esetben is köteles biztosítani, hogy az igénybe vevő az elektronikus hirdetés megküldését ingyenesen - korlátozás és indokolás nélkül - megtilthassa. Ennek a lehetőségére egyértelműen, és feltűnő módon fel kell hívni az igénybe vevő figyelmét mind a kapcsolattartói adatok gyűjtésekor, mind a későbbiekben, az egyes elektronikus hirdetések megküldésekor.

A perbeli ügyben az eljáró elsőfokú, illetve másodfokú hatóságoknak azt kellett tehát vizsgálni, hogy a hozzájuk érkezett bejelentések alapján megállapítható-e a hozzájárulás nélküli, kéretlen elektronikus hirdetések küldése. Ezt a körülményt a hatóságok vizsgálták, és megállapították, hogy a felperestől származnak azok az elektronikus levelek, melyeket az elsőfokú hatósághoz érkezett bejelentések tartalmaztak.

A hatóságok megállapították azt is, hogy az elsőfokú hatóság határozatának megszületése, illetve közlése után is folytatta a felperes a kéretlen levelek küldését.

A hatóságok vizsgálták azt is, hogy a felperes lehetőséget biztosított-e az igénybevételeztől való visszalépésre; ezt a lehetőséget a felperes nem biztosította.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az Ekertv. 14. § /9/ bekezdése alapján jogszerűen jutott az adatok birtokába, hiszen annyit tudott csak állítani, hogy az igénybevevők érdeklődtek az áruk és szolgáltatások iránt; a törvény azonban az áru, vagy szolgáltatás értékesítése esetén történő kapcsolatfelvételt tekinti kivételnek.

A felperes a hatóság felhívására sem tudta bemutatni a törvény 14. § /5/ bekezdése szerint kötelezően elkészítendő nyilvántartást azokról a személyekről, akik nála az elektronikus levelekhez való hozzájáruló nyilatkozatot megtették.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelmében rögzített jogszabályi rendelkezéseket az eljáró Fővárosi Bíróság nem sértette meg, ezért a felperes alaptalan felülvizsgálati kérelmét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával elutasította, illetve a Fővárosi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság kötelezte a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § h/ pontja alapján le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. április 14.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő